

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3866

Vragen van het lid **Azarkan** (DENK) aan de Staatssecretaris van Financiën over *de fiscale behandeling van Uber* (ingezonden 15 juli 2022).

Nader antwoord van Staatssecretaris **Van Rij** (Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst) (ontvangen 5 september 2022).

Naar aanleiding van deze berichtgeving doet de Belastingdienst onderzoek naar deze casus. Dit onderzoek acht ik van belang om de juiste informatie te achterhalen. De bevindingen van het onderzoek worden op dit moment getoetst door onafhankelijke experts, die niet zijn verbonden aan een advieskantoor of de Belastingdienst. De resultaten hiervan verwacht ik in september te ontvangen. Vanwege de fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) heb ik niet alle vragen kunnen beantwoorden en kan ik ook de resultaten van het onderzoek niet openbaar maken. De fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 AWR is een belangrijke bouwsteen in ons fiscale stelsel. Anderzijds vormt het informatierecht van artikel 68 Grondwet één van de pijlers van ons parlementaire stelsel. Tussen de twee uitersten die hieruit voortvloeien (openbare inlichtingenverstrekking en géén inlichtingenverstrekking), bestaat ook een tussenvorm, namelijk het vertrouwelijk verstrekken van inlichtingen aan de Kamer in een besloten commissievergadering. Hoewel het in beginsel niet gebruikelijk is om met de Kamer in discussie te treden over individuele belastingplichtigen, kan dit anders zijn in zaken die tot grote maatschappelijke ophef hebben geleid. Naar mijn mening is daar in dit geval sprake van. Daarom bied ik uw Kamer en de Eerste Kamer een vertrouwelijke briefing aan. In deze briefing kan op deze casus, uw vragen en de conclusies van dit onderzoek nader worden ingegaan.

Vraag 1

Bent u op de hoogte van de berichtgeving over de fiscale behandeling van Uber?¹

Antwoord 1

Ja, ik heb hier kennis van genomen.

¹ FD, 11 juli 2022 (<https://fd.nl/bedrijfsleven/1444453/hoge-ambtenaren-belastingdienst-schonden-regels-om-uber-te-bevoordelen-olg2cajGmZvD>).

Vraag 2

Klopt het dat de Belastingdienst in 2015 regels heeft geschonden en mogelijk strafbaar heeft gehandeld om Uber te bevoordelen? Zo nee, wat was er dan aan de hand?

Antwoord 2

De Belastingdienst doet onderzoek met betrekking tot deze casus. Dit onderzoek acht ik van belang om de juiste informatie te achterhalen. Vanwege de fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) kan ik niet ingaan op individuele fiscale dossiers. Enerzijds is de fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 AWR een belangrijke bouwsteen in ons fiscale stelsel. Anderzijds vormt het informatie-recht van de Tweede Kamer van artikel 68 Grondwet één van de pijlers van ons parlementaire stelsel. Onder andere in de brief van 2 februari 2015 is mijn ambtsvoorganger ingegaan op de wegging tussen enerzijds de fiscale geheimhoudingsplicht en anderzijds het informatierecht van de Kamer². Tussen de twee uitersten die hieruit voortvloeien (openbare inlichtingenverstrekking en géén inlichtingenverstrekking), bestaat ook een tussenvorm, namelijk het verstrekken van vertrouwelijke inlichtingen aan de Tweede Kamer in een besloten commissievergadering.³ Hoewel het in beginsel niet gebruikelijk is om met de Kamer in discussie te treden over individuele belastingplichtigen, kan dit anders zijn in zaken die tot grote maatschappelijke ophef hebben geleid. Naar mijn mening is daar in dit geval sprake van. Daarom wil ik graag een vertrouwelijke briefing aan u aanbieden over deze casus. In deze briefing kan op deze vraag worden ingegaan.

Vraag 3 en 4

Klopt het dat informatieverzoeken van andere landen over Uber opzettelijk zijn vertraagd? Zo ja, waarom gebeurde dit? Zo nee, hoe is dan omgegaan met informatieverzoeken?

Waarom kregen informatieverzoeken van Zweden, Duitsland, Frankrijk, België en Groot-Brittannië de «absoluut laagste prioriteit»?

Antwoord 3 en 4

Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag 2. In zijn algemeenheid geldt dat inlichtingenverzoeken die de Belastingdienst ontvangt uit het buitenland allemaal dezelfde procedure doorlopen. De behandeling van binnenkomende informatieverzoeken vindt plaats op basis van de Wet op de internationale bijstandsverlening (WIB) bij de heffing van belastingen. Als een verzoek om inlichtingen wordt ontvangen, beoordeelt de Belastingdienst of dit verzoek voldoet aan de daarvoor internationaal overeengekomen criteria. Hierbij wordt onder andere getoetst of het verzoek voldoende individualiseerbaar is, er mag namelijk geen sprake zijn van een zogenoemde «fishing expedition». Ook wordt beoordeeld of er een belang is voor de belastingheffing in het verzoekende land en of dat land de gebruikelijke mogelijkheden om de informatie in eigen land te verkrijgen heeft benut. Als het verzoek niet aan alle criteria voldoet dan wordt het verzoek in principe afgewezen. Als het verzoek niet volledig is dan wordt het verzoekende land verzocht om een nadere toelichting.

Indien het verzoek aan alle criteria voldoet wordt de gevraagde informatie verstrekt indien deze binnen de Belastingdienst aanwezig is. Op basis van de daarvoor internationaal overeengekomen termijnen welke zijn opgenomen in de WIB, dient deze informatie binnen twee maanden te worden verstrekt. Indien dit niet het geval is wordt de informatie door de Belastingdienst opgevraagd bij degene die de informatie wel in het bezit heeft, waarna de informatie aan het verzoekende land wordt verstrekt. In die gevallen bedraagt de termijn voor uitwisseling zes maanden.

Landen kunnen in onderling overleg andere termijnen afspreken. Dit gebeurt in de praktijk bijvoorbeeld bij complexe verzoeken en/of verzoeken waarbij de te verstrekken informatie omvangrijk is. Bij dat soort verzoeken is het van belang de informatiehouder voldoende tijd te geven om de gevraagde informatie zo volledig mogelijk aan te leveren op een wijze zoals gevraagd

² Kamerstukken II 2014/15, 31 066, nr. 228

³ Kamerstukken II, 2017/18, 28 362, nr. 11

door het verzoekende land. In overleg met het verzoekende land kan in dergelijke gevallen overigens ook worden besloten dat het efficiënter en effectiever is om de informatie te verkrijgen via een multilaterale controle (MLC). Dit kan een al lopende MLC zijn, maar ook een nieuw op te starten MLC.

In een peer review door het Global Forum (OECD)⁴ over de jaren 2014–2017 is Nederland beoordeeld op de kwaliteit en doorlooptijden van de afhandeling van de verzoeken. Geoordeeld is dat Nederland voldoet aan alle gestelde criteria.

Vraag 5

In hoeverre is of was het gangbaar om informatieverzoeken de «absoluut laagste prioriteit» te geven?

Antwoord 5

Zoals ook blijkt uit het antwoord op vraag 4 doorlopen alle inlichtingenverzoeken die de Belastingdienst ontvangt uit het buitenland dezelfde procedure. Het is of was derhalve niet gangbaar om bepaalde informatieverzoeken een lagere prioriteit te geven.

Vraag 6

Klopt het dat ook het toenmalig Ministerie van Economische Zaken en het Netherlands Foreign Investment Agency (NFIA) hierbij betrokken waren?

Antwoord 6

De NFIA heeft geen betrokkenheid bij de fiscale behandeling van Uber. De NFIA is betrokken bij gesprekken met buitenlandse investeerders in Nederland (in dit geval Uber) vanuit de taak van de NFIA om buitenlandse bedrijven te helpen bij (vervolg)investeringen in ons land of hen voor Nederland te behouden bij een heroverweging van de strategie. Wanneer NFIA spreekt met bedrijven over hun activiteiten in Nederland en/of mogelijke uitbreiding daarvan is het relevant om inzicht te krijgen in de factoren die voor het bedrijf van invloed zijn op deze activiteiten. Voor specifieke belastingzaken verwijst NFIA door naar de bevoegde instantie (liaison functie). Tijdens de gesprekken met bedrijven waarbij ook een vertegenwoordiger van de Belastingdienst aanwezig is wordt gehandeld conform de fiscale geheimhoudingsplicht. Dit wil zeggen dat geen vertrouwelijke fiscale gegevens met NFIA worden gedeeld en dat bespreking van bedrijfsspecifieke fiscale zaken separaat tussen Belastingdienst en bedrijf plaatsvindt. Voor zover belastingplichtige in gesprekken met de NFIA en het APBI fiscale informatie delen, geldt ook voor de NFIA artikel 67 AWR.

Vraag 7

Wat is uw reactie op de hoogleraar belastingrecht Jan van de Streek, die stelt dat «de fiscus op illegale wijze de samenwerking met andere landen heeft ondermijnd»?

Antwoord 7

Ik verwijs hiervoor naar mijn antwoord op vraag 2. In zijn algemeenheid kan ik het proces inzake de behandeling van informatieverzoeken als volgt toelichten. Dit proces ligt vast in de WIB. In de praktijk toetst het Central Liaison Office (CLO) na ontvangst van een informatieverzoek uit het buitenland of het informatieverzoek aan de geldende criteria voldoet. Het verzoek moet bijvoorbeeld voldoende individualiseerbaar zijn en er moet sprake zijn van een heffingsbelang in de verzoekende staat. Indien de Belastingdienst beschikt over de gevraagde gegevens wordt het verzoek afgehandeld. Ingeval de Belastingdienst niet over de informatie beschikt wordt op grond van artikel 8, eerste lid, WIB jo. artikel 5 WIB jo. hoofdstuk VIII, afdeling 2, AWR een onderzoek ingesteld bij de informatiehouder.

Daarnaast kunnen de bevoegde autoriteiten van één of meer andere staten overeenkomen om gelijktijdig, elk op het eigen grondgebied, bij één of meer personen ten aanzien van wie zij een gezamenlijk of complementair belang

⁴ <https://www.oecd.org/netherlands/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-the-netherlands-2019-second-round-fdce8e7f-en.htm>

hebben, controles te verrichten en de aldus verkregen inlichtingen uit te wisselen (art. 8a WIB). Dit wordt een MLC genoemd. Een MLC wijkt af van een regulier onderzoek in die zin dat bij een MLC de bevoegde autoriteiten nauw samenwerken. Verder is niet ongebruikelijk dat de deelnemende staten onderling hun tactiek en belangen bepalen en met elkaar delen. Ook kan met het oog op een efficiënt verloop van de MLC voorafgaand aan het eigenlijke onderzoek een bijeenkomst worden georganiseerd met de belastingplichtige of informatiehouder waarin deze een toelichting geeft op de fiscale onderwerpen waarop de MLC betrekking heeft.

De vertrouwelijkheid van een informatieverzoek of MLC is verankerd in bilaterale en multilaterale verdragen, zoals artikel 26 van het OESO Modelverdrag. Deze interstatelijke geheimhouding heeft als doel om de controlestrategische belangen van de verzoekende staat te beschermen.

Een informatieverzoek kan gaan over een individuele belastingplichtige, maar kan ook de vorm hebben van een derdenonderzoek, waarbij informatie bij een administratieplichtige over een derde (de belastingplichtige in de verzoekende staat) wordt opgevraagd. Los van de interstatelijke geheimhoudingsplicht geldt in een dergelijk geval ook de eventuele nationale fiscale geheimhoudingsplicht. Niet elke bekendmaking over de persoon of zaken van een ander is verboden, maar alleen die bekendmaking die niet noodzakelijk is voor de uitvoering van de belastingwet, in dit geval in het kader van wederzijdse bijstand. Het hangt dus van de individuele feiten en omstandigheden van het geval af welke informatie er kan worden gedeeld met belanghebbende.

Ten slotte gelden voor het afdoen van informatieverzoeken van andere landen wettelijke termijnen. Artikel 5a, eerste lid, van de WIB verplicht de Belastingdienst tot verstrekking van de gevraagde gegevens binnen 6 maanden na de ontvangst van het verzoek. Indien de gevraagde informatie reeds in het bezit is van de Belastingdienst, geldt, op grond van artikel 5a, eerste lid, WIB, een termijn van 2 maanden na de datum van ontvangst van het informatieverzoek. Als een informatieverzoek niet voldoet aan de daaraan gestelde eisen laat de Belastingdienst op grond van artikel 5a, vierde lid, WIB de competente autoriteit van de verzoekende staat binnen 1 maand na de ontvangst van het verzoek weten welke tekortkomingen het verzoek vertoont. De genoemde termijnen gaan dan in op het moment dat de benodigde aanvullende informatie is ontvangen. Zie ook het antwoord op vraag 4.

Vraag 8

Klopt het dat de Belastingdienst ook de geheimhoudingsplicht heeft geschonden door Uber te informeren over de vertrouwelijke standpunten van andere landen?

Antwoord 8

Ik verwijs hiervoor naar antwoord op vraag 7.

Vraag 9

Wat is de reden dat de Belastingdienst de samenwerking met andere landen zou ondermijnen?

Antwoord 9

Er is geen enkele reden is voor de Belastingdienst om de samenwerking met andere landen te ondermijnen. Het is juist in het belang van de Belastingdienst om goed samen te werken met andere landen. Die samenwerking wordt in de praktijk ook op veel gebieden vormgegeven. Naast informatieuitwisseling op verzoek heeft ook de spontane en automatische gegevensuitwisseling de afgelopen jaren een hoge vlucht genomen. Zo wisselen belastingdiensten bijvoorbeeld op basis van de Country-by-country-wetgeving landenrapporten met daarin opgenomen gegevens over de wereldwijde verdeling van inkomen, winst, belasting en economische activiteit over alle jurisdicties waar de multinational actief is. Ook agressieve grensoverschrijdende constructies die op grond van de Mandatory Disclosure wetgeving bij de belastingdiensten binnenkomen worden automatisch uitgewisseld met de belastingautoriteiten van andere EU-lidstaten. Maar ook op andere gebieden werken belastingdiensten samen, bijvoorbeeld in het Europese programma Fiscalis. Dit programma heeft tot doel belastingdiensten te helpen samen te

werken bij de bestrijding van belastingfraude, belastingontduiking en agressieve fiscale planning.

Vraag 10

Deelt u de mening dat de Belastingdienst de samenwerking met andere landen niet zou moeten ondermijnen?

Antwoord 10

Ik deel de mening dat de Belastingdienst de samenwerking met andere landen niet zou moeten ondermijnen. Hiervan is mijns inziens ook geen sprake. Sterker nog, dit kabinet heeft de laatste jaren ingezet op de strijd tegen belastingontwijking. Onderlinge transparantie en een goede samenwerking met andere landen speelt daarin een cruciale rol.

Vraag 11

Klopt het dat dit dan ook weer nadelig zou kunnen zijn als Nederland om samenwerking vraagt met andere landen?

Antwoord 11

In zijn algemeenheid geldt dat reciprociteit een van de mechanismen is voor het ontstaan van (internationale) samenwerking. Hoewel een aantal maatregelen, bijvoorbeeld op het gebied van transparantie, is gebaseerd op internationale regelgeving en landen zich hebben gecommitteerd om zich daaraan te houden, geldt ook voor de samenwerking tussen belastingdiensten dat wederkerigheid in het samenwerken een belangrijk aspect is. Het gemeenschappelijke internationale belang weegt zwaarder dan soms het individuele belang van een land.

Vraag 12

In hoeverre heeft de Belastingdienst in de uitvoering de vrijheid om bepaalde bedrijven te kunnen bevoordelen of benadelen?

Antwoord 12

De Belastingdienst heeft geen vrijheid om bepaalde bedrijven te bevoordelen of benadelen. De Belastingdienst voert de belastingwetten uit en ziet toe op de uitvoering en naleving van de fiscale wet- en regelgeving en jurisprudentie. Binnen deze taak streeft de Belastingdienst naar eenheid van beleid en uitvoering. Dit betekent dat ieder besluit dat de Belastingdienst neemt moet passen binnen de kaders van wet- en regelgeving, beleid, jurisprudentie en het uitvoeringsbeleid. Het uitvoeringsbeleid is gericht op een juiste rechtstoeppassing en een rechtgelijke behandeling van belastingplichtigen die in gelijke omstandigheden verkeren. De hiervoor genoemde uitgangspunten past de Belastingdienst toe op de specifieke feiten en omstandigheden van dat geval.

Vraag 13

Kunt u uitsluiten dat Uber in de periode rond 2015 is bevoordeeld op enigerlei wijze door de Belastingdienst?

Antwoord 13

Vanwege de fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 AWR kan ik niet ingaan op individuele fiscale dossiers. De Belastingdienst doet onderzoek met betrekking tot deze casus. Dit onderzoek acht ik van belang om de juiste informatie te achterhalen. Op voorhand geef ik aan dat ik vanwege artikel 67 AWR de onderzoeksresultaten niet openbaar zal kunnen delen. Ik wil daarom graag een vertrouwelijke briefing aan u aanbieden over deze casus. Ik verwijs ook naar mijn antwoord op vraag 2.

Vraag 14

Deelt u de mening dat dit, een voorkeursbehandeling door de fiscus, de belastingmoraal ondermijnt, omdat gewone burgers niet dit soort afspraken kunnen maken met de Belastingdienst?

Antwoord 14

Onderdeel van de werkwijze van de Belastingdienst is dat belastingplichtigen met de Belastingdienst contact kunnen zoeken. Dat geldt voor alle belastingplichtigen, dus voor burgers en bedrijven. Burgers kunnen bijvoorbeeld in contact komen via een van de steunpunten en balies door heel het land. In het Besluit Fiscaal Bestuursrecht zijn regels gesteld inzake vooroverleg. Daarbij is onder meer opgenomen dat fiscale grensverkenning en handelen in strijd met de goede trouw jegens verdragspartners niet tot (voor)overleg kan leiden of reden is om het gesprek te beëindigen. De Belastingdienst geeft duidelijkheid binnen de kaders van wet- en regelgeving, beleid, jurisprudentie en internationale afspraken.

Vraag 15

Deelt u de mening dat dit, een voorkeursbehandeling door de fiscus, bijzonder schrijnend is voor de toeslagenouders, die juist op een destructieve fiscale behandeling ondergingen door de Belastingdienst?

Antwoord 15

Wat er bij de toeslagenouders is gebeurd, is pijnlijk. Het onderzoek door de Belastingdienst zal uitsluitsel geven over het handelen van de Belastingdienst. In een vertrouwelijke briefing met de Tweede Kamer kunnen de conclusies van dit onderzoek aan de orde komen. Vanwege de fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 AWR kan ik niet ingaan op individuele fiscale dossiers.

Vraag 16

Kunt u uitsluiten dat Uber in de periode rond 2015 is bevoordeeld op enigerlei wijze door andere onderdelen van de Nederlandse overheid?

Antwoord 16

Ik kan dit niet uitsluiten, maar ik heb hiervoor geen aanwijzingen.

Vraag 17

Waarom is er niet ingegrepen bij de toen illegale dienst Uberpop? Wat was de rol van de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) en de Politie hierin? Waarom hebben zij niet ingegrepen?

Antwoord 17

De ILT handhaaft de Wet personenvervoer 2000, in het bijzonder de bepaling die verbiedt taxivervoer te verrichten zonder een daartoe verleende vergunning. Deze taak vervulde zij ook ten tijde van de opkomst van UberPop. En zij heeft toen ingegrepen. Medio 2014 introduceerde Uber in Nederland UberPop. Kort daarna startte de ILT met toezicht op UberPop-chauffeurs. Zij toonde aan dat deze chauffeurs zogenoemde snorders waren: vervoerders die niet de vereiste taxivergunning hadden. Daarom heeft de ILT destijds zowel het bedrijf Uber als haar Uberpopchauffeurs bestuursrechtelijke sancties opgelegd: lasten onder dwangsom. Ook is voor deze overtreding van de Wet personenvervoer 2000 proces-verbaal opgemaakt. Dat leidde tot veroordeling door de politierechter en uitgebreid strafrechtelijk onderzoek. Het onderzoek werd gedaan door de Inlichtingen- en Opsporingsdienst van de ILT en bijzondere opsporingsambtenaren voor specialistische handhaving, onder leiding van het Functioneel Parket van het Openbaar Ministerie (OM). Als gevolg van deze gezamenlijke, bestuurs- en strafrechtelijke aanpak door ILT en het OM besloot Uber eind 2015 te stoppen met de illegale taxidienst. De strafzaak tegen Uber voor het medeplegen van verboden taxivervoer is in 2019 door het OM geschikt voor € 2,3 miljoen.

Vraag 18

Klopt het dat Neelie Smit Kroes in de periode 2014–2016 voor de Nederlandse overheid ambassadeur StartupDelta was? Klopt het dat zij in die periode lobbyde voor Uber, terwijl zij een afkoelingsperiode van 18 maanden in acht had moeten nemen?

Antwoord 18

Het kabinet heeft in 2014 aangekondigd om een special envoy voor startups te benoemen om het Nederlandse profiel als een internationaal aantrekkelijke plek voor jonge, innovatieve bedrijven te versterken⁵. Mevrouw Kroes is op 1 januari 2015 gestart als special envoy voor startups bij StartupDelta. Deze functie heeft zij tot 30 juni 2016 vervuld. Hiermee werd beoogd om het ondernemersklimaat voor startups – jonge innovatieve technologie-gedreven bedrijven met groeiambitie – in Nederland te verbeteren. Om deze doelen te bereiken had de special envoy voor startups de volgende specifieke taken:

1. Fungeren als verbindende factor binnen het startup ecosysteem door veel voor het voetlicht te treden en bij relevante bijeenkomsten aanwezig te zijn;
2. Buitenlandse en Nederlandse partijen verbinden en goed schakelen tussen de diverse relevante spelers zodat er meer buitenlandse startups naar Nederland komen; en
3. Internationaal deuren open voor Nederlandse startups en zorgen voor een goede startup positie bij relevante handelsmissies en andere buitenland reizen en optredens.

Naast haar werkzaamheden als special envoy in opdracht van het kabinet had mevrouw Kroes te maken met door de EU gestelde regels over een afkoe­lingsperiode van 18 maanden.

Vraag 19

Zijn er afspraken gemaakt over het combineren van de StartupDelta functie met andere functies? Zo nee, waarom niet? Zo ja, welke afspraken?

Antwoord 19

Er zijn in de aanstellingsbrief (bijgesloten bijlage I) geen expliciete afspraken gemaakt over verenigbaarheid van functies als special envoy voor startups met andere functies. Wel wordt in de aanstellingsbrief verwezen naar het «Algemeen Rijksambtenarenreglement» en de «Regeling integriteitsbeleid

Vraag 20

Kunt u de Kamer op de hoogte stellen van een eventuele klacht tegen Smit Kroes vanuit het Europees Parlement en de eventuele uitkomst daarvan?

Antwoord 20

Formeel kan het Europees Parlement (EP) geen klacht indienen tegen een oud-Eurocommissaris. Het kabinet kan dus ook geen informatie geven over de uitkomst daarvan. Wel hebben EP-leden schriftelijke vragen gesteld aan de Europese Commissie met betrekking tot de verwijzingen naar mevrouw Kroes in de zogenoemde «Uber-files»⁶. Tevens zijn vanuit EP brieven verstuurd aan de president van de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft daarnaast zelf een onderzoek gestart naar de handelwijze van mevrouw Kroes, naar aanleiding van de berichtgeving over mevrouw Kroes. Het is aan de Europese Commissie om te communiceren over de uitkomsten van dat onderzoek.

Toelichting:

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen terzake van het lid **Alkaya** (SP), ingezonden 13 juli 2022 (vraagnummer 2022Z15008) en het lid **Romke de Jong** (D66), ingezonden 14 juli 2022 (vraagnummer 2022Z15055).

⁵ Kamerstukken II 2013/2014, 31 311, nr 104.

⁶ questions for written answers E-002559/2022, E-002523/2022, E-002568/2022, Priority questions for written answers P-002684/2022 en P-002553/2022]. Ook heeft EP-lid Paul Tang in dit kader een brief geschreven aan de president van de Europese Commissie.